

19 Ιουνίου, 1992

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ ΣΤΙΓΚΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΑΜΥΝΑΣ
ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 824/89).

Στρατός της Δημοκρατίας — Μόνιμοι Αξιωματικοί — Ιεραρχική
προσφυγή στο Συμβούλιο Επανακρίσεων κατά απόφασης του
Συμβουλίου Κρίσεων για παραμονή αξιωματικού στον ίδιο βαθμό
— Εκτελεστή διοικητική απόφαση η απόφαση του Συμβουλίου
Επανακρίσεων — Μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή βάσει του 5
Αρθρου 146 του Συντάγματος.

Στρατός της Δημοκρατίας — Μόνιμοι Αξιωματικοί — Συμβούλιο
Επανακρίσεων — Απόφαση του να απορρίψει ιεραρχική
προσφυγή και να επικυρώσει απόφαση για παραμονή υπολοχαγού 10
στον ίδιο βαθμό — Ισχυρισμός ότι δεν λήφθηκε υπόψη η αθώωση
του σε πειθαρχική διαδικασία απορριπτός — Εύλογη η απόφαση
δυσμενούς κρίσης, εφόσον λήφθηκαν υπόψη πειθαρχικές ποινές,
καθώς και μειωμένη απόδοση σε διάρκεια εκπαίδευσης. 15

Ο αιτητής, που ήταν μόνιμος αξιωματικός με βαθμό
υπολοχαγού, προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση του
Συμβουλίου Επανακρίσεων, με την οποία επικυρώθηκε απόφαση
του Συμβουλίου Κρίσεων για παραμονή του στον ίδιο βαθμό. 20

Προς υποστήριξη της προσφυγής του ισχυρίστηκε πως οι καθ'
ων η αίτηση δεν προέβησαν στην δέουσα έρευνα και δεν έλαβαν
υπόψη τους πως στις κατηγορίες για αναξιοπρεπή και ανοίκεια
συμπεριφορά και απόπειρες για παραφύση ασέλγεια είχε αθωωθεί 25
από την αναθεωρητική αρχή στην οποία είχε προσφύγει.

Από μέρους των καθ' ων η αίτηση προβλήθηκε προδικαστική ένσταση ότι, η επίδικη απόφαση δεν ήταν εκτελεστή διοικητική πράξη, αλλά ενδιάμεση απόφαση της σύνθεσης διοικητικής ενέργειας, που ολοκληρώθηκε με τις προαγωγές που έγιναν στο βαθμό του λοχαγού.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Αναφορικά με την προδικαστική ένσταση που προβλήθηκε η απόφαση στις προσφυγές αρ. 804, 884, 886, 971 και 995/85, Α. Χαρίδης ν. Δημοκρατίας ημερ. 31/1/89, δέχθηκε ότι, ενόψει και των προμνησθέντων διατάξεων, η επίδικη πράξη έχει εκτελεστό χαρακτήρα και ότι δεν είναι προπαρασκευαστική. Υιοθετώντας την παραπάνω απόφαση του δικαστή κ. Κούρρη, απορρίπτω την προδικαστική ένσταση ως αβάσιμη.

Είναι φανερόν πως το Συμβούλιο σημείωσε στο φύλλο κρίσεως το γεγονός της αθώωσης και της επανένταξης του αιτητή στο στράτευμα και επομένως το είχαν υπόψη τους. Στο φύλλο κρίσεως δόθηκε μια ολοκληρωμένη εικόνα χωρίς διαστρεβλώσεις και χωρίς την παραμικρή παραπλάνηση. Παράλληλα το Συμβούλιο Επανακρίσεων ανέφερε στην απόφασή του πως, η πειθαρχική ποινή της απόλυσης του ήρθη λόγω μεταγενέστερης αθώωσης του αιτητή. Από την άλλη ρητά βεβαιώνεται στις αποφάσεις των δύο Συμβουλίων ότι έχουν ληφθεί υπόψη όλα τα στοιχεία του ατομικού φακέλου του αιτητή. Όπως δε συνάγεται, με ευχέρεια, από το περιεχόμενό τους, ότι προσμέτρησε για τη διαμόρφωση των σχετικών κρίσεων ήταν η έκθεση χαμηλής ικανότητας του αιτητή, άλλες σοβαρές πειθαρχικές καταδικές φυλάκισης και κράτησης, που εν πολλοίς αφορούν τη εκτέλεση της υπηρεσίας του, καθώς επίσης και η χαμηλή βαθμολογία του αιτητή στη διάρκεια εκπαίδευσης που έτυχε σε σχολή πεζικού. Επομένως, ούτε από έλλειψη έρευνας, ούτε από πλάνη πάσχει η προσβαλλόμενη απόφαση.

Όλα τα παραπάνω στοιχεία είναι αρκετά για να δικαιολογήσουν με επάρκεια την δυσμενή κρίση του αιτητή ως παραμένοντος στο βαθμό του υπολοχαγού, καθόσον στηρίζεται στις πειθαρχικές ποινές που επιβλήθηκαν σ' αυτόν και τη μειωμένη απόδοσή του, όπως αντανακλάται στα στοιχεία που παρέθεσα.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενη Υπόθεση:

Χαρίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 147.

Προσφυγή.

5

Προσφυγή κατά της απόφασης του Συμβουλίου Επανακρίσεων για παραμονή του αιτητή στον ίδιο βαθμό, δηλαδή στο βαθμό του υπολοχαγού.

10

E. Ευσταθίου, για τον αιτητή.

M. Φλωρέντζος, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

15

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής υπηρετεί στον κυπριακό στρατό από το 1978. Είναι μόνιμος αξιωματικός. Κατέχει από 15/5/1982 το βαθμό του υπολοχαγού. Με την προσφυγή του επιδιώκει την ακύρωση απόφασης του Συμβουλίου Επανακρίσεων, που τον αφορούσε και που του κοινοποιήθηκε στις 22/8/89. Προηγήθηκε η, δυσμενής για τον αιτητή, κρίση του Συμβουλίου Κρίσεων αρ. 1, που είχε ληφθεί στις 13/5/1987 στη διάρκεια των ετήσιων κρίσεων του 1987. Η γνώμη αυτή περί παραμονής του αιτητή στον ίδιο βαθμό επικυρώθηκε από το Συμβούλιο Επανακρίσεων, αφού εξέτασε σχετική προσφυγή που κατέθεσε ο αιτητής.

20

25

30

Ας σημειωθεί ότι, η ιεραρχική προσφυγή από δυσμενώς κρινόμενο αξιωματικό είναι εφικτή κάτω από τις διατάξεις των κανονισμών 33 και 34, των περί Ιεραρχίας και Προαγωγών Μόνιμων Αξιωματικών και Υπαξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας Κανονισμών του 1981 (Κ.Δ.Π. 118/81). Διευκρινίζεται πως οι θέσεις λοχαγού, που ήταν τότε κενές, καταλήφθηκαν από ομοιόβαθμους συναδέλφους του αιτητή, που είχαν το προβάδισμα στην επετηρίδα, απέναντι στον αιτητή, και είχαν προκριθεί ως "προακτέοι κατ' αρχαιότητα".

35

40

Στο σημείο αυτό πρέπει να εξεταστεί η προκαταρκτική ένσταση των καθ' ων που αφορά στην εκτελεστικότητα της

επίδικης απόφασης. Είναι η θέση τους ότι, αυτή η απόφαση, ως και η προγενέστερη του Συμβουλίου Κρίσεων, δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα. Κατά βάση το επιχείρημα είναι ότι, τόσο η αρχική κρίση, όσο και η

5 επίδικη αποτελούν ενδιάμεσες φάσεις μιας σύνθετης διοικητικής ενέργειας, που ολοκληρώθηκε με τις προαγωγές που έγιναν στο βαθμό του λοχαγού. Έτσι οι ενδιάμεσες κρίσεις συγχωνεύθηκαν στην τελική πράξη των προαγωγών, που είναι και η μόνη προσβλητή.

10

Κατά ρητή πρόβλεψη των περί Ιεραρχίας και Προαγωγών Κανονισμών του 1981, κάθε δυσμενώς κρινόμενος αξιωματικός ή υπαξιωματικός έχει δικαίωμα να επανακριθεί από αρμόδιο Συμβούλιο Επανακρίσεων

15 (Καν. 33(2)). Ο δε καν. 34 προβλέπει για ιεραρχική προσφυγή σε τέτοιο Συμβούλιο, εκ μέρους του θιγέντος, ή για παραπομπή ενός τέτοιου ζητήματος σ' αυτό, που μπορεί να γίνει από τον Υπουργό Άμυνας ή το Υπουργικό Συμβούλιο, όπως ορίζει η παράγραφος 2 του

20 καν. 32.

Στην Ελλάδα η κρίση κάθε αξιωματικού, σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, γίνεται αυτοτελώς και όχι ύστερα από σύγκριση με τους

25 συναδέλφους του (βλέπε Πορίσματα Νομολογίας του Σ.τ.Ε σελ. 393). Όμως, έχουμε κυπριακή περίπτωση στην οποία κρίθηκε το ζήτημα απευθείας. Η απόφαση στις προσφυγές αρ. 804, 884, 886, 971 και 995/85, **Α. Χαρίδης ν. Δημοκρατίας**, ημερ. 31//1/89, δέχθηκε ότι, ενόψει και

30 των προμνησθέντων διατάξεων, η επίδικη πράξη έχει εκτελεστό χαρακτήρα και ότι δεν είναι προπαρασκευαστική. Υιοθετώντας την παραπάνω απόφαση του δικαστή κ. Κούρρη απορρίπτω την προδικαστική ένσταση ως αβάσιμη.

35

Ο αιτητής πρόβαλε ως λόγους ακύρωσης την έλλειψη έρευνας, που οδήγησε σε πραγματική πλάνη, καθώς και την απουσία αιτιολογίας από την επίδικη απόφαση. Η

40 εισήγηση είναι πως αν το Συμβούλιο Επανακρίσεων προέβαινε στη δέουσα έρευνα θα μπορούσε να διαπιστώσει ότι η απόλυσή του από τον στρατό στις 17/8/83, σαν επακόλουθο της καταδίκης του από πειθαρχικό συμβούλιο για αναξιοπρεπή και ανοίκεια συμπεριφορά και

απόπειρες για παραφύση ασέλγεια, ήταν άνευ σημασίας. Κι αυτό, επειδή στις 22/9/84 έγινε δεκτός στις τάξεις του στρατεύματος, αφού αθωώθηκε, λόγω αμφιβολιών, από την αναθεωρητική αρχή στην οποία προσέφυγε. Η άγνοια και η μη λήψη υπόψη του στοιχείου αυτού συνιστά πλάνη 5
περί τα πράγματα, που αφαιρεί από την επίδικη πράξη κάθε επίφαση νομιμότητας καθιστώντας την άκυρη.

Είναι όμως φανερόν πως το Συμβούλιο σημείωσε στο φύλλο κρίσεως το γεγονός της αθώωσης και της 10
επανένταξης του αιτητή στο στράτευμα και, επομένως, το είχαν υπόψη τους. Στο φύλλο κρίσεως δόθηκε μιά ολοκληρωμένη εικόνα χωρίς διαστρεβλώσεις και χωρίς την παραμικρή παραπλάνηση. Παράλληλα το Συμβούλιο Επανακρίσεων ανέφερε στην απόφασή του πως η 15
πειθαρχική ποινή της απόλυσής του ήρθη λόγω μεταγενέστερης αθώωσης του αιτητή. Από την άλλη ρητά βεβαιώνεται στις αποφάσεις των δύο Συμβουλίων ότι έχουν ληφθεί υπόψη όλα τα στοιχεία του ατομικού φακέλου του αιτητή. Όπως δε συνάγεται με ευχέρεια από 20
το περιεχόμενό τους, ότι προσμέτρησε για τη διαμόρφωση των σχετικών κρίσεων ήταν η έκθεση χαμηλής ικανότητας του αιτητή, άλλες σοβαρές πειθαρχικές καταδίκες φυλάκισης και κράτησης, που εν πολλοίς αφορούν την εκτέλεση της υπηρεσίας του, καθώς 25
επίσης και η χαμηλή βαθμολογία του αιτητή στη διάρκεια εκπαίδευσης που έτυχε σε σχολή πεζικού. Επομένως, ούτε από έλλειψη έρευνας, ούτε από πλάνη πάσχει η προσβαλλόμενη απόφαση.

Όλα τα παραπάνω στοιχεία είναι αρκετά για να δικαιολογήσουν με επάρκεια την δυσμενή κρίση του αιτητή ως παραμένοντος στο βαθμό του υπολοχαγού καθόσον στηρίζεται στις πειθαρχικές ποινές που επιβλήθηκαν σ' αυτόν και τη μειωμένη απόδοσή του, όπως 35
αντανακλάται στα στοιχεία που παρέθεσα. Είναι ενδιαφέρουσα στο σημείο αυτό η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, αρ. 5218/87, ότι αποτελεί νόμιμη και πλήρη αιτιολογία η αναφορά σε ποινές για παραπτώματα στα οποία είχε υποπέσει στρατιωτικός. 40

"Κρίση ως παραμένοντος βρίσκει νόμιμο και

- 5 επαρκές έρεισμα σε πειθαρχική ποινή φυλακίσεως (της αιτιολογίας αναφερομένης και σ' άλλες ποινές κρατήσεως), με την οποία προσάπτεται η έλλειψη ζήλου, ενδιαφέροντος και πνεύματος ανησυχίας για την υπηρεσία, δοθέντος ότι η ποινή αναφέρεται σε παράπτωμα περί την υπηρεσίαν...."

- 10 Υπό τις περιστάσεις και για τους λόγους που προεκτέθηκαν η επίδικη απόφαση ήταν λογικά δυνατή. Μάλιστα με τα στοιχεία που υπήρχαν δεν μπορούσε να ήταν διαφορετική. Επικυρώνεται. Το Συμβούλιο Επανακρίσεων δεν υπέπεσε σε καμιά πλημμέλεια.

- 15 Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.